

שופטים פרק יג

א וַיְסִיפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה; וַיִּתְּנִם יְהוָה בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים, אַרְבָּעִים שָׁנָה. {פ}

ב וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצָּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי, וּשְׁמוֹ מְנוּחַ; וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה, וְלֹא יָלְדָה. ג וַיֵּרָא מֶלֶאךָ-יְהוָה, אֶל-הָאִשָּׁה; וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ, הִנֵּה-נָא אֶת-עֲקָרָה וְלֹא יָלְדָתְךָ, וְהָרִיתְךָ, וַיִּלְדָתְךָ בֶּן. ד וְעַתָּה הִשְׁמְרִי נָא, וְאַל-תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכָר; וְאַל-תֹּאכְלִי, כָּל-טָמֵא. ה כִּי הִנֵּךְ הָרָה וַיִּלְדָתְךָ בֶּן, וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ--כִּי-נָזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעַר, מִן-הַבֶּטֶן; וְהוּא, יַחֲלֶה לְהוֹשִׁיעַ אֶת-יִשְׂרָאֵל--מִיַּד פְּלִשְׁתִּים. ו וַתֵּבֵא הָאִשָּׁה,

וַתֹּאמֶר לְאִשְׁתָּה לֵאמֹר, אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי, וַיִּמְרָאֵהוּ כַּמְרָאָה מֶלֶאךָ הָאֱלֹהִים נֹרָא מְאֹד; וְלֹא שְׁאַלְתִּיהוּ אִי-מִזֶּה הוּא, וְאֶת-שְׁמוֹ לֹא-הִגִּיד לִי. ז וַיֹּאמֶר לִי, הִנֵּךְ הָרָה וַיִּלְדָתְךָ בֶּן; וְעַתָּה אַל-תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכָר, וְאַל-תֹּאכְלִי כָל-טָמֵא--כִּי-נָזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעַר, מִן-הַבֶּטֶן עַד-יוֹם מוֹתוֹ. {פ} ח וַיַּעֲתֶר מְנוּחַ אֶל-יְהוָה, וַיֹּאמֶר: בִּי אֲדוֹנָי--אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ יְבוֹא-נָא עוֹד אֵלֵינוּ, וַיּוֹרְנוּ מֵה-נַעֲשֶׂה לַנֶּעַר הַיּוֹלֵד. ט וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים, בְּקוֹל מְנוּחַ; וַיָּבֵא מֶלֶאךָ הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל-הָאִשָּׁה, וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בְּשֻׁדָּה, וּמְנוּחַ אִשָּׁה, אִין עָמָה. י וַתִּמְהַר, הָאִשָּׁה, וַתִּרְץ, וַתִּגַּד לְאִשְׁתָּה; וַתֹּאמֶר אֵלָיו--הִנֵּה נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ, אֲשֶׁר-בָּא בְיוֹם אֵלַי. יא וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ מְנוּחַ, אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ; וַיָּבֵא, אֶל-הָאִישׁ, וַיֹּאמֶר לוֹ הֲאֵתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ אֶל-הָאִשָּׁה, וַיֹּאמֶר אָנִי. יב וַיֹּאמֶר מְנוּחַ, עַתָּה יָבֵא דְבָרִיךָ: מֵה-יִהְיֶה מִשְׁפָּט-הַנֶּעַר, וַיַּמְעִשֶׂהוּ. יג וַיֹּאמֶר מֶלֶאךָ יְהוָה, אֶל-מְנוּחַ: מָכַל אֲשֶׁר-אָמַרְתִּי אֶל-הָאִשָּׁה, תִּשְׁמַר. יד מָכַל אֲשֶׁר-יֵצֵא מִגִּפְנוֹ הַיַּיִן לֹא תֹאכַל, וַיַּיִן וְשִׁכָר אַל-תִּשְׁתֵּךְ, וְכָל-טָמֵא, אַל-תֹּאכַל: כָּל אֲשֶׁר-צִוִּיתִיךָ, תִּשְׁמַר. {ס} טו וַיֹּאמֶר מְנוּחַ, אֶל-מֶלֶאךָ יְהוָה: נַעֲרָה-נָא אוֹתְךָ, וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדִי עֲזִים. טז וַיֹּאמֶר מֶלֶאךָ יְהוָה אֶל-מְנוּחַ, אִם-תַּעֲצֹרְנִי לֹא-אֲכַל בְּלַחְמְךָ, וְאִם-

אשת מנוח
עקרה. מלאך
אלוהים בא
ואומר שיהיה
לה בן אם היא
תתנזר מיין
ומאוכל טמא.
אם גם הילד
יתנזר ולא
יגזור את
שיערו הוא
יציל את עם
ישראל
מהפלישתים

תַּעֲשֶׂה עֲלֶיהָ, לִיהוָה תַעֲלֶנָּה: כִּי לֹא-יָדַע מָנוֹחַ, כִּי-מִלֶּאֱדָ
 יְהוָה הוּא. יי וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל-מִלְאָד יְהוָה, מִי שְׁמֶךָ: כִּי-
 יָבֵא דְבָרֶיךָ (דְּבָרְךָ), וְכַבְּדֵנוּךָ. יי וַיֹּאמֶר לוֹ מִלְאָד יְהוָה,
 לָמָּה זֶה תַשְׁאֵל לְשְׁמִי--וְהוּא-פָלְאִי. {פ}
 יט וַיִּקַּח מָנוֹחַ אֶת-גְּדֵי הָעִזִּים, וְאֶת-הַמִּנְחָה, וַיַּעַל עַל-הַצּוּר,
 לִיהוָה; וּמִפֶּלֶא לַעֲשׂוֹת, וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים. כ וַיְהִי בַעֲלוֹת
 הַלֵּהב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ, הַשָּׁמַיְמָה, וַיַּעַל מִלְאָד-יְהוָה, בַּלֵּהב
 הַמִּזְבֵּחַ; וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים, וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם
 אֶרְצָה. כא וְלֹא-יָסוּף עוֹד מִלְאָד יְהוָה, לַהֲרֹאֶה אֶל-מָנוֹחַ
 וְאֶל-אִשְׁתּוֹ; אִזּוֹ יָדַע מָנוֹחַ, כִּי-מִלְאָד יְהוָה הוּא. כב וַיֹּאמֶר
 מָנוֹחַ אֶל-אִשְׁתּוֹ, מוֹת נָמוּת: כִּי אֱלֹהִים, רָאִינוּ. כג וַתֹּאמֶר
 לוֹ אִשְׁתּוֹ, לוֹ חֲפֹץ יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא-לָקַח מִיָּדֵנוּ עֲלֶיהָ
 וּמִנְחָה, וְלֹא הִרְאָנוּ, אֶת-כָּל-אֱלֹהִים; וְכַעַת, לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ
 כְּזֹאת. כד וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה בֶן, וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שְׁמִשׁוֹן; וַיִּגְדֵּל
 הַנֶּעֱר, וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה. כה וַתַּחֲל רֹחַ יְהוָה, לִפְעָמוֹ בַּמַּחֲנֶה-
 דָּן, בֶּן צָרְעָה, וַיָּבִין אֶשְׁתָּאֵל. {פ}

שופטים פרק יז

שמשון
 רוצה
 להתחתן
 עם אשה
 פלשתית

א וַיֵּרֶד שְׁמִשׁוֹן, תַּמְנָתָה; וַיֵּרָא אִשָּׁה בְּתַמְנָתָה, מִבְּנוֹת
 פְּלִשְׁתִּים. ב וַיַּעַל, וַיִּגְדֵּל לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רְאִיתִי
 בְּתַמְנָתָה, מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים; וְעַתָּה, קָחוּ-אוֹתָהּ לִי
 לְאִשָּׁה. ג וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ, הֲאִין בְּבָנוֹת אַחִיד וּבְכָל-עַמִּי
 אִשָּׁה--כִּי-אֶתָּה הוֹלֵךְ לְקַחַת אִשָּׁה, מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרָלִים;
 וַיֹּאמֶר שְׁמִשׁוֹן אֶל-אָבִיו אוֹתָהּ קַח-לִי, כִּי-הִיא יִשְׁרָה
 בְּעֵינַי. ד וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ, כִּי מִיְּהוָה הִיא--כִּי-תֹאנָה
 הוּא-מִבְּקָשׁ, מִפְּלִשְׁתִּים; וּבָעֵת הַהִיא, פְּלִשְׁתִּים מְשָׁלִים
 בְּיִשְׂרָאֵל.

בדרך לתמנה
שמשון הורג
אריה, ואחר
כך מוצא בתוך
הגוויה שלו
דבש ואוכל
אותו

אשה
ראשונה:
התמנית.

שמשון
מתערב עם
האחרים
הפלישתים:
הוא חד להם
חידה, הם לא
יודעים את
התשובה.
אשתו של
שמשון מציקה
לו עד שהוא
נותן לה את
הפתרון. היא
אומרת
לפלישתים.
שמשון מפסיד
בהתערבות,
מכה את
הפלישתים
ועוזב את
האשה.

הַ וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ, תִּמְנָתָהּ; וַיָּבֹאוּ, עַד-כְּרָמִי
תִּמְנָתָהּ, וְהִנֵּה כְּפִיר אֲרִיּוֹת, שָׁאֵג לִקְרֹאתוֹ. וַיִּתְצַלַּח עָלָיו
רוּחַ יְהוָה, וַיִּשְׁסָעֵהוּ כְּשֶׁסַּע הַגָּדִי, וּמֵאֻמָּה, אֵין בִּידּוֹ; וְלֹא
הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה. ^{יז} וַיֵּרֶד, וַיְדַבֵּר לְאִשָּׁה;
וַתִּישֹׁר, בְּעֵינֵי שִׁמְשׁוֹן. ^{יח} וַיָּשֶׁב מִיָּמִים, לְקַחְתָּהּ, וַיִּסֵּר
לְרֵאוֹת, אֵת מַפְלַת הָאֲרִיָּה; וְהִנֵּה עֲדַת דְּבוּרִים בְּגוֹיַת
הָאֲרִיָּה, וַדָּבֶשׁ. ^{יט} וַיֵּרְדֵּהוּ אֶל-כַּפְּיוֹ, וַיִּלָּךְ הַלּוּךְ וְאָכַל, וַיִּלָּךְ
אֶל-אָבִיו וְאֶל-אִמּוֹ, וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכְלוּ; וְלֹא-הִגִּיד לָהֶם, כִּי
מִגּוֹיַת הָאֲרִיָּה רָדָה הַדָּבֶשׁ. ^י וַיֵּרֶד אָבִיהוּ, אֶל-הָאִשָּׁה; וַיַּעַשׂ
שָׁם שִׁמְשׁוֹן מִשְׁתָּה, כִּי כֹן יַעֲשׂוּ הַבַּחּוּרִים. ^{יא} וַיְהִי, כְּרֹאוֹתָם
אוֹתוֹ; וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים מֵרָעִים, וַיְהִיו אֵתוֹ. ^{יב} וַיֹּאמֶר לָהֶם
שִׁמְשׁוֹן, אַחֻדָּה-נָא לָכֶם חִידָה: אִם-הִגִּד תִּגִּידוּ אוֹתָהּ לִי
שְׁבַעַת יָמֵי הַמִּשְׁתָּה, וּמִצָּאתֶם--וְנִתַּתִּי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְדִינִים,
וּשְׁלֹשִׁים חֻלְפֹת בְּגָדִים. ^{יג} וְאִם-לֹא תוּכְלוּ, לְהִגִּיד לִי--וְנִתַּתֶּם
אִתְּם לִי שְׁלֹשִׁים סְדִינִים, וּשְׁלֹשִׁים חֻלְפֹת בְּגָדִים; וַיֹּאמְרוּ
לוֹ--חֻדָּה חִידָתְךָ, וְנִשְׁמָעָנָה. ^{יד} וַיֹּאמֶר לָהֶם, מֶה־אֵכֹל יֵצֵא
מֵאֲכָל, וּמֵעֵז, יֵצֵא מִתּוֹק; וְלֹא יִכְלוּ לְהִגִּיד הַחִידָה, שְׁלֹשַׁת
יָמִים. ^{טו} וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיֹּאמְרוּ לְאִשָּׁת-שִׁמְשׁוֹן פְּתִי
אֶת-אִישְׁךָ וַיַּגֵּד-לָנוּ אֶת-הַחִידָה--כֹּן-נִשְׂרָף אוֹתְךָ וְאֶת-בֵּית
אָבִיךָ, בָּאֵשׁ; הַלִּירְשָׁנוּ, קִרְאתָם לָנוּ הֲלֹא. ^{טז} וַתִּבְדֹּךְ אִשָּׁת
שִׁמְשׁוֹן עָלָיו, וַתֹּאמֶר רַק-שָׁנַאתְנִי וְלֹא אֶהְבַּתְנִי--הַחִידָה
חֲדַתְּ לִבִּנִי עָמִי, וְלִי לֹא הִגַּדְתָּהּ; וַיֹּאמֶר לָהּ, הִנֵּה לְאָבִי וּלְאִמִּי
לֹא הִגַּדְתִּי--וְלָךְ אֲגִיד. ^{יז} וַתִּבְדֹּךְ עָלָיו שְׁבַעַת הַיָּמִים, אֲשֶׁר-
הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתָּה; וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיַּגֵּד-לָהּ כִּי
הֶצִּיקְתָּהוּ, וַתַּגֵּד הַחִידָה, לִבְנֵי עָמָה. ^{יח} וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנָשִׁי
הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, בְּטָרֶם יָבֹא הַחֲרָסָה, מֶה-מִּתּוֹק מִדָּבֶשׁ,
וּמֶה עֵז מֵאֲרִי; וַיֹּאמֶר לָהֶם--לוֹלֵא חֲרָשְׁתֶּם בְּעִגְלָתִי, לֹא
מִצָּאתֶם חִידָתִי. ^{יט} וַתִּצַּלַּח עָלָיו רוּחַ יְהוָה, וַיֵּרֶד אֲשַׁקְלוֹן וַיִּךְ
מֵהֶם שְׁלֹשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת-חֲלִיצוֹתָם, וַיִּתֵּן הַחֲלִיפּוֹת,
לְמַגִּידֵי הַחִידָה; וַיַּחַר אָפּוֹ, וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ. ^כ וַתְּהִי, אִשָּׁת
שִׁמְשׁוֹן, לְמֵרְעָהוּ, אֲשֶׁר רָעָה לוֹ. {פ}

שופטים פרק טו

א וַיְהִי מִיָּמִים בִּימֵי קַצִּיר-חֹטִים, וַיִּפְקֹד שְׁמֶשׁוֹן אֶת-אִשְׁתּוֹ בְּגִדֵי עֲזִים, וַיֹּאמֶר, אֲבָאָה אֶל-אִשְׁתִּי הַחֲדָרָה; וְלֹא-נָתַנוּ אָבִיהָ, לָבוֹא. ב וַיֹּאמֶר אָבִיהָ, אֲמֹר אֲמַרְתִּי כִי-שָׁנָא שְׂנֵאתָהּ, וְאַתָּנָנָהּ, לְמַרְעָךְ; הֲלֹא אַחוּתָהּ הִקְטַנָּה טוֹבָה מִמֶּנָּה, תְּהִי-נָא לָךְ תַּחְתֶּיהָ. ג וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמֶשׁוֹן, נְקִיתִי הַפַּעַם מִפְּלִשְׁתִּים: כִּי-עָשָׂה אֲנִי עִמָּם, רָעָה. ד וַיִּלְכֹּד שְׁמֶשׁוֹן, וַיִּלְכֹּד שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת שׁוֹעֲלִים; וַיִּקַּח לַפָּדִים, וַיִּפֹּן זָנָב אֶל-זָנָב, וַיֵּשֶׁם לַפִּיד אֶחָד בֵּין-שְׁנֵי הַזָּנָבוֹת, בַּתָּוֶךְ. ה וַיִּבְעֶר-אֵשׁ בַּלְּפִידִים, וַיִּשְׁלַח בְּקֻמוֹת פְּלִשְׁתִּים; וַיִּבְעֶר מִגְדִּישׁ וְעַד-קָמָה, וְעַד-כָּרֶם זֵית. ו וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים, מִי עָשָׂה זֹאת, וַיֹּאמְרוּ שְׁמֶשׁוֹן חֲתָן הַתַּמְנִי, כִּי לָקַח אֶת-אִשְׁתּוֹ וַיִּתְּנָהּ לְמַרְעָהּ; וַיַּעֲלוּ פְּלִשְׁתִּים, וַיִּשְׁרְפוּ אוֹתָהּ וְאֶת-אָבִיהָ בָּאֵשׁ. ז וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמֶשׁוֹן, אִם-תַּעֲשׂוּן כֹּזָאת: כִּי אִם-נִקְמָתִי בָכֶם, וְאַחֵר אֶחָדֶל. ח וַיֵּךְ אוֹתָם שׁוֹק עַל-יָרֵךְ, מִכָּה גְדוֹלָה; וַיִּרְדּוּ וַיֵּשֶׁב, בְּסַעֲיֵף סָלַע עֵיטָם. {פ}

בתור עונש
לפלישתים,
שמשון
משתמש
בשועלים
להצית
שדותיהם

ט וַיַּעֲלוּ פְּלִשְׁתִּים, וַיַּחֲנוּ בִיהוּדָה; וַיִּנְטְשׁוּ, בַּלְחִי. י וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה, לָמָּה עָלִיתָם עָלֵינוּ; וַיֹּאמְרוּ, לֹא־סוֹר אֶת-שְׁמֶשׁוֹן עָלֵינוּ, לַעֲשׂוֹת לוֹ, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ. יא וַיִּרְדּוּ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה, אֶל-סַעֲיֵף סָלַע עֵיטָם, וַיֹּאמְרוּ לְשְׁמֶשׁוֹן הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי-מַשְׁלִים בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים, וּמָה-זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ; וַיֹּאמֶר לָהֶם--כַּאֲשֶׁר עָשׂוֹ לִי, כֵּן עָשִׂיתִי לָהֶם. יב וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־סָרְדָּה יָרַדְנוּ, לְתַתָּךְ בֵּיד-פְּלִשְׁתִּים; וַיֹּאמֶר לָהֶם, שְׁמֶשׁוֹן, הִשָּׁבְעוּ לִי, כֹּן-תִּפְגְּעוּן בִּי אַתָּם. יג וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־אֵמַר, לֹא כִי-אִסַּר נֶאֱסָרְדָּה וַנִּתְּנוּךְ בְּיָדָם, וְהָמַת, לֹא נִמִּיתְךָ; וַיֹּאסְרֵהוּ, בְּשָׁנִים עֶבְתִּים חֲדָשִׁים, וַיַּעֲלוּהוּ, מִן-הַסָּלַע. יד הוּא-בָּא עַד-לְחִי, וּפְלִשְׁתִּים הָרִיעוּ לְקִרְאָתוֹ; וַתִּצָּלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה, וַתִּהְיֶינָה הָעֶבְתִּים אֲשֶׁר עַל-זְרוּעוֹתָיו כַּפְּשֹׁתִים אֲשֶׁר בָּעָרוּ בָּאֵשׁ, וַיִּמָּסוּ אֲסוּרָיו, מֵעַל יָדָיו. טו וַיִּמָּצֵא לְחִי-חֲמוֹר, טָרִיָּה; וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ, וַיֵּךְ-בָּהּ אֶלֶף אִישׁ. טז וַיֹּאמֶר שְׁמֶשׁוֹן--בַּלְחִי הַחֲמוֹר, חֲמוֹר חֲמַרְתִּים; בַּלְחִי הַחֲמוֹר, הִפִּיתִי אֶלֶף אִישׁ. יז וַיְהִי כִכְלָתוֹ

הפלישתים
דורשים מבני
ישראל להסגיר
את שמשון. בני
ישראל קושרים
אותו ומביאים
אותו לפלישתים.
ה' עושה נס
ומשחרר את
החבלים, שמשון
לוקח לחי חמור
ומכה בה אלף
פלישתים.

לְדַבֵּר, וַיִּשְׁלַךְ הַלְחִי מִיָּדוֹ; וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא, רֶמֶת
 לְחִי. יֵה וַיִּצְמָא, מְאֹד, וַיִּקְרָא אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר, אֶתָּה נָתַתָּ
 בְּיָד-עַבְדְּךָ אֶת-הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת; וַעֲתָה אָמוּת בַּצָּמָא,
 וְנַפְלֹתִי בְיַד הָעֲרָלִים. יֵט וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת-הַמַּכְתֵּשׁ אֲשֶׁר-
 בַּלְחִי, וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מֵיִם וַיִּשְׁתְּ, וַתֵּשֶׁב רוּחוֹ, וַיְחִי; עַל-כֵּן
 קָרָא שְׁמָהּ, עֵין הַקּוֹרָא אֲשֶׁר בַּלְחִי, עַד, הַיּוֹם
 הַזֶּה. כ. וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל בִּימֵי פְלִשְׁתִּים, עֶשְׂרִים
 שָׁנָה. {פ}

שופטים פרק טז

אשה שניה:
 הזונה מעזה
 הפלישתים רוצים
 להרוג את שמשון,
 הוא עוקר את שער
 העיר ולוקח אותו
 לחברון

א וַיֵּלֶךְ שֹׁמֶשׁוֹן, עֶזְתָּה; וַיֵּרָא-שָׁם אִשָּׁה זֹנָה, וַיָּבֹא
 אֵלֶיהָ. ב. לַעֲזֹתִים לֵאמֹר, בָּא שֹׁמֶשׁוֹן הֵנָּה, וַיִּסָּבּוּ וַיִּאָּרְבוּ-לוֹ
 כָּל-הַלַּיְלָה, בְּשַׁעַר הָעִיר; וַיִּתְּחַרְשׁוּ כָל-הַלַּיְלָה לֵאמֹר, עַד-
 אֹר הַבֹּקֶר וְהִרְגָּנָהּוּ. ג. וַיִּשְׁכַּב שֹׁמֶשׁוֹן, עַד-חֲצִי הַלַּיְלָה,
 וַיָּקָם בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֵּאָחֶז בַּדְּלֹתוֹת שַׁעַר-הָעִיר וּבִשְׁתֵּי
 הַמְּזֻזוֹת, וַיִּסָּעֶם עִם-הַבְּרִיחַ וַיִּשָּׁם עַל-כַּתְּפָיו; וַיַּעֲלֶם אֶל-
 רֹאשׁ הָהָר, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי חֶבְרוֹן. {פ}
 ד וַיְהִי, אַחֲרֵי-כֵן, וַיֵּאָהֵב אִשָּׁה, בְּנַחַל שָׂרָק; וַיִּשְׁמָהּ,
 דְּלִילָה. ה. וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים, וַיֹּאמְרוּ לָהּ פָּתִי אוֹתוֹ
 וִרְאִי בַמָּה כָחוּ גְדוֹל, וּבַמָּה נוֹכַל לוֹ, וַאֲסַרְנוּהוּ לַעֲנוֹתוֹ;
 וַאֲנַחְנוּ, נָתַן-לָךְ, אִישׁ, אֶלְף וּמֵאָה כֶּסֶף. ו. וַתֹּאמֶר דְּלִילָה,
 אֶל-שֹׁמֶשׁוֹן, הַגִּידָה-נָא לִי, בַּמָּה כָחַף גְּדוֹל; וּבַמָּה תֵאָסֵר,
 לַעֲנוֹתְךָ. ז. וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ, שֹׁמֶשׁוֹן, אִם-יֹאסְרֵנִי בְּשִׁבְעָה
 יְתָרִים לַחִים, אֲשֶׁר לֹא-חֶרְבוֹ--וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי, כְּאַחַד
 הָאָדָם. ח. וַיַּעֲלוּ-לָהּ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים, שִׁבְעָה יְתָרִים לַחִים--
 אֲשֶׁר לֹא-חֶרְבוֹ; וַתֹּאסְרֵהוּ, בָּהֶם. ט. וְהָאֲרָב, יָשֵׁב לָהּ בַּחֲדָר,
 וַתֹּאמֶר אֵלָיו, פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שֹׁמֶשׁוֹן; וַיִּנָּתֶק, אֶת-הַיְתָרִים,
 כַּאֲשֶׁר יִנָּתֶק פְּתִיל-הַנֶּעֱרַת בְּהִרְיָחוֹ אִשׁ, וְלֹא נוֹדַע
 כָּחוּ. י. וַתֹּאמֶר דְּלִילָה, אֶל-שֹׁמֶשׁוֹן, הֵנָּה הַתִּלְתָּ בִּי, וַתִּדְּבֹר
 אֵלַי כְּזָבִים; עֲתָה הַגִּידָה-נָא לִי, בַּמָּה תֵאָסֵר. יא וַיֹּאמֶר

אשה שלישית:
 דלילה:
 הפלישתים
 מציעים לדלילה
 כסף רב אם
 תגלה את סוד
 כוחו של שמשון

אֱלֹהֶי-אִם-אֶסּוּר יֵאָסְרוּנִי בְּעִבְתִּים חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר לֹא-
 נַעֲשֶׂה בָּהֶם מְלָאכָה: וְחִלֵּיתִי וְהִיִּיתִי, כְּאֶחָד
 הָאָדָם. יב וַתִּקַּח דָּלִילָה עֲבֹתִים חֲדָשִׁים וַתֹּאסְרֶהוּ בָּהֶם,
 וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שְׁמִשׁוֹן, וְהָאֶרֶב, יֹשֵׁב בַּחֲדָר;
 וַיִּנְתְּקֶם מֵעַל זִרְעֹתָיו, כַּחוּט. יג וַתֹּאמֶר דָּלִילָה אֶל-שְׁמִשׁוֹן,
 עַד-הֵנָּה הִתְלַת בִּי וַתִּדְּבֹר אֵלַי כְּזָבִים--הִגִּידָה לִּי, בְּמָה
 תֹּאסֵר; וַיֹּאמֶר אֱלֹהֶי-אִם-תֹּאדָרְגִי אֶת-שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֹאשִׁי,
 עִם-הַמִּסְכָּת. יד וַתִּתְקַע, בַּיָּתֵד, וַתֹּאמֶר אֵלָיו, פְּלִשְׁתִּים
 עָלֶיךָ שְׁמִשׁוֹן; וַיִּיקֹץ, מִשְׁנָתוֹ, וַיִּסַּע אֶת-הַיָּתֵד הָאֶרֶג, וְאֶת-
 הַמִּסְכָּת. טו וַתֹּאמֶר אֵלָיו, אֵיךְ תֹּאמֶר אֶהְבֵּתִיךָ, וּלְבָד, אֵין
 אֶתִּי: זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, הִתְלַת בִּי, וְלֹא-הִגַּדְתָּ לִּי, בְּמָה כָּחַדָּךְ
 גָּדוֹל. טז וַיְהִי כִי-הִצִּיקָה לוֹ בַּדְּבָרִיהָ, כָּל-הַיָּמִים--
 וַתֹּאדָּלְצֶהוּ; וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ, לָמוֹת. יז וַיִּגַּד-לָהּ אֶת-כָּל-לְבוֹ,
 וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹרָה לֹא-עָלָה עַל-רֹאשִׁי--כִּי-נָזִיר אֱלֹהִים אָנִי,
 מִבֶּטֶן אִמִּי; אִם-גִּלַּחְתִּי וְסָר מִמֶּנִּי כַּחַי, וְחִלֵּיתִי וְהִיִּיתִי
 כְּכָל-הָאָדָם. יח וַתִּרְאֵהוּ דָּלִילָה, כִּי-הִגִּידָהּ לָהּ אֶת-כָּל-לְבוֹ,
 וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר עֲלוּ הַפַּעַם, כִּי-הִגִּידָהּ
 לָהּ (לִּי) אֶת-כָּל-לְבוֹ; וְעֲלוּ אֵלַי סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים, וַיַּעֲלוּ
 הַכֶּסֶף בַּיָּדָם. יט וַתִּשְׁנֶהוּ, עַל-בִּרְכִּיהָ, וַתִּקְרָא לְאִישׁ, וַתִּגְלַח
 אֶת-שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ; וַתַּחַל, לְעַנּוֹתוֹ, וַיִּסָּר כַּחוֹ,
 מֵעָלָיו. כ וַתֹּאמֶר, פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שְׁמִשׁוֹן; וַיִּקֹּץ מִשְׁנָתוֹ,
 וַיֹּאמֶר אֵצָא כְּפַעַם בְּפַעַם וְאֶנְעַר, וְהוּא לֹא יָדַע, כִּי יִהְיֶה סָר
 מֵעָלָיו. כא וַיֹּאחֲזֶהוּ פְלִשְׁתִּים, וַיִּנְקְרוּ אֶת-עֵינָיו; וַיּוֹרִידוּ
 אוֹתוֹ עֲזָתָה, וַיֹּאסְרוּהוּ בִּנְחָשְׁתִּים, וַיְהִי טוֹחוֹן, בְּבֵית
 הָאֲסִירִים (הָאֲסוּרִים). כב וַיַּחַל שַׁעַר-רֹאשׁוֹ לְצִמָּח, כְּאֲשֶׁר
 גָּלַח. {פ}

הפיתוי ונפילתו
 של שמשון:

שמשון מגלה
 את סודו
 לדלילה, היא
 גוזרת בלילה
 את שיערו.

הפלישתים
 מנקרים את
 עיניו ולוקחים
 אותו לבית
 הסוהר

כג וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים, נֶאֱסָפוּ לְזַבַּח זָבַח-גָּדוֹל לְדָגוֹן אֱלֹהֵיהֶם--

וּלְשִׁמְחָה ; וַיֹּאמְרוּ--נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדְנוּ, אֵת שְׁמִשׁוֹן
 אוֹיְבֵנוּ. כִּי וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ הָעָם, וַיִּהְלְלוּ אֶת-אֱלֹהֵיהֶם : כִּי
 אָמְרוּ, נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדְנוּ אֶת-אוֹיְבֵנוּ, וְאֵת מַחְרִיב אֶרְצֵנוּ,
 וְאִשֶּׁר הִרְבָּה אֶת-חַלְלֵינוּ. כִּי וַיְהִי, כִּי טוֹב (כְּטוֹב) לָבָס,
 וַיֹּאמְרוּ, קִרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וַיִּשְׁחַק-לָנוּ ; וַיִּקְרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית
 הָאֲסִירִים (הָאֲסוּרִים), וַיִּצְחַק לִפְנֵיהֶם, וַיַּעֲמִידוּ אוֹתוֹ, בֵּין
 הָעַמּוּדִים. כִּי וַיֹּאמֶר שְׁמִשׁוֹן אֶל-הַנַּעַר הַמַּחֲזִיק בְּיָדוֹ,
 הִנִּיחָה אוֹתִי, וְהִימָשְׁנִי (וְהִמְיָשְׁנִי) אֶת-הָעַמּוּדִים, אֲשֶׁר הִבִּית
 נָכוֹן עָלֵיהֶם ; וְאִשְׁעֶן, עָלֵיהֶם. כִּי וְהִבִּית, מָלֵא הָאֲנָשִׁים
 וְהַנָּשִׁים, וְשָׂמָה, כָּל סָרְנֵי פִלְשֹׁתִים ; וְעַל-הַגָּג, כְּשִׁלְשֶׁת
 אֲלָפִים אִישׁ וְאִשָּׁה, הָרָאִים, בְּשָׁחוֹק שְׁמִשׁוֹן. כִּי וַיִּקְרָא
 שְׁמִשׁוֹן אֶל-יְהוָה, וַיֹּאמֶר : אֲדֹנָי יְהוָה זָכְרֵנִי נָא וְחַזְקֵנִי נָא
 אֲדָּהּ הַפַּעַם הַזֶּה, הָאֱלֹהִים, וְאֶנְקָמָה נָקִם-אֶחָת מִשְׁתִּי עֵינִי,
 מִפִּלְשֹׁתִים. כִּטְוִילְפֶּת שְׁמִשׁוֹן אֶת-שְׁנֵי עַמּוּדֵי הַתֹּדֶן, אֲשֶׁר
 הִבִּית נָכוֹן עָלֵיהֶם, וַיִּסָּמֶךְ, עָלֵיהֶם--אֶחָד בְּיָמֵינוּ, וְאֶחָד
 בְּשִׁמְאָלוֹ. לֹא וַיֹּאמֶר שְׁמִשׁוֹן, תָּמוּת נַפְשִׁי עִם-פִּלְשֹׁתִים, וַיֵּט
 בָּכַח, וַיִּפֹּל הַבַּיִת עַל-הַסָּרְנִים וְעַל-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-בּוֹ ; וַיְהִיו
 הַמָּתִים, אֲשֶׁר הָמִית בָּמוֹתוֹ, רַבִּים, מֵאֲשֶׁר הָמִית
 בְּחַיָּיו. לֹא וַיִּרְדּוּ אָחִיו וְכָל-בֵּית אָבִיהוּ, וַיִּשְׁאוּ אוֹתוֹ, וַיַּעֲלוּ
 וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתָּאֵל, בְּקִבְר מְנוּחַ אָבִיו ;
 וְהוּא שָׁפַט אֶת-יִשְׂרָאֵל, עֶשְׂרִים שָׁנָה. {פ}

נקמה אחרונה:

הפלישתים
 רוצים לראות
 את שמשון
 החלש, הם
 מביאים אותו
 למקדש האל
 דגון. כאשר הוא
 עומד ומחזיק
 בעמודי הבניין,
 הוא מתפלל לה'
 שייתן לו כוח עוד
 פעם אחת. ה'
 נענה לו,
 ושמשון ממוטט
 את כל הבית
 והורג יותר
 אנשים במותו
 מאשר בכל
 חייו.

מתוך : <http://www.mechon-mamre.org/i/t/t0713.htm>

לקריאה עם תרגום : <http://www.mechon-mamre.org/p/pt/pt0713.htm>